

om det tilhyllede sætter fantasien i en sterkere flamme». — Jeg er ialfald sikker paa den ting: Den som engang har besøkt Søndmøre, ham vil hverken regn eller skodde hindre i en gjentagelse av besøket.

Der findes selvfølgelig en uendelighet av forskjelligartede turer i Søndmøre — enkelte vanskelige og krævende, bedst egnet for den professionelle tindebestiger, andre som ikke stiller større fordringer end de en almindelig fotturist kan opfylde.

Jeg har med disse linjer blot villet gi en antydning av hvad den almindelige fotturist bør søke i Søndmøre. Kom selv og se! Du vil ikke bli skuffet! Og du vil føle stemningen i Kr. Randers' skjønnede digt til «Søndmøre»:

Staar du ved havet,
 Ude i leden, hvor damperen stønner
 Ilsomt paa færdselens veie forbi,
 Der, hvor af storme, som hylende drønner,
 Eølgen har lavet
 Lunefuldt legende sin melodi, —
 Ser du mod øst over aasernes rand
 Alfelet stige
 Op for dit øie et underfuldt vinkende
 Skjønhedens rige.
 Det er de kneisende, svimlende, blinkende
 Tinder i Søndmøres alpeland.

VASSFJELLET

AV PER VINJE

Det kan hende dig dette, når dagene tar til og lenges utover vinteren, og dette ubestemmelige kommer i luften som gir dig fjell-lengselen i blodet. Du kan se kveldsolen en marsdag kaste sine siste stråler borte på Strandfjellene, du vil ved det huske dager tilfjells når kveldsføret skjerper i solefallet og målet for dagens anstrengelser vinker med sin hygge.

Når denne fjell-lengselen er kommet over dig, når du lengter etter påskeferie, solfest og slit innover vidder og bortgjemte fjell, er det likesom Bymarka og heiene utover, som du har gått og trasket i hele vinteren gjennom, ikke er bra nok lenger, — du vil så gjerne ha forandring i terreng og omgivelser.

Da blir det til at en tyr til Vassfjellet, som er vår nærmeste fjellnabo i syd, for det ligger akkurat så passe til for en søndagstur. Enten man nu vil benytte sig av den korte jernbanereise til Heimdal, Nypan og Kvål, eller man foretrekker å bruke skiene opover, gjennom Bymarka, over Leinstranden og på fjellet, så vinner man turen så godt på dagen.

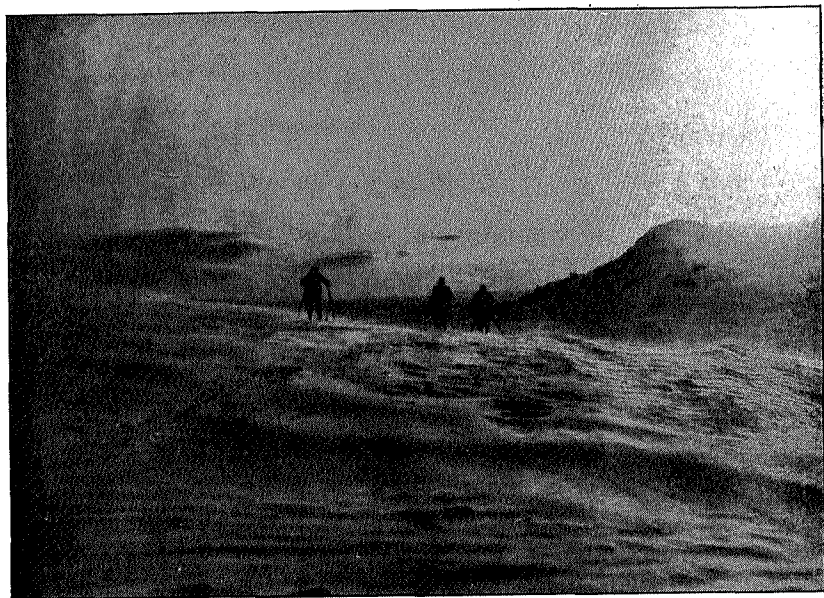
Vassfjellet i sig selv ligger svært isolert til, der det bratt stiger op fra Guldalen og troner i ensom majestet med sin ca. 700 meter høie topp. Opstigningen kan på grunn av terrengbeskaffenheten ofte virke tung og slitsom, men har du først kommet op de verste stigninger, vil du til gjengjeld finne et utsyn du må lete lenge efter andre steder.

Der oppe på plataet har en de herligste løiper, og de smaker godt til avveksling. Og som avslutning på dagsturen får du de fine nedrenn til den ene eller annen stasjon på Størebanelen, nedrenn som kan sette din skiløyperferdighet på den største prøve.

Fra midten av mars til langt ut i april, ja gjerne endel av mai

med når sneforholdene er gunstige, er det søndag etter søndag at skiløperne tar Vassfjellet i sin besiddelse. En sådan godveirs-søndag er det folksomt oppe under toppen av fjellet, hvortil man tyr fra de forskjellige utgangspunkter, selskap efter selskap sitter i solbakken og nyter sin siesta.

I sneløsningen en stakket tid kan fjellet deroppe ligge tomt for folk, men når det tar til å grønnes i liene og fjellet klær sig i sommerdrakt kommer vi Vassfjellvandrere igjen, atter og atter til

Solnedgang på Vassfjellet.

langt på høst. Kun midtvinters i de korte og kolde dager er vi borte, da er rypejegeren og karen med rifla efter tiuren den ene-rådende.

Har du en tindrende klar og stille septemberdag sittet oppe på varden og tatt din pipehvil og latt øiet gå på rundgang fra fjorden dernede om Trollheimstindene, Sokndalsfjellene og Rensfjellet i syd og langt derinne sett svenskegrensen, Sylmassivet og Ekordøren, og Selbusjøen under dig stikke østover med Selbu-

og Merakerfjellene ovenfor, hvor kanskje den første sne på toppene forhøier effekten, mens lier og fjellet rundt dig ligger badet i høstens hektiske farver, — jeg er sikker på du trekker tilbake år for år.

Og til alle de som ikke kjenner Vassfjellet, vil jeg fortelle at vårsøndagene fører skispor frem overalt og om sommeren er det bare å reke efter Turistforeningens utmerkede varding, som vil gi dig den fineste tur.

En ny attraksjon for Vassfjellet i år blir at der skal setres på Kvalseteren. Og eieren vil svært gjerne ta imot vandrere deroppe og forsøke å stelle så godt med dem som mulig. Litt seterkost så nære byen skulde ikke være å forakte, eller hvad mener dere?